

Sneg in zimsko veselje.

Zakrila je bogata jesen svoje milo in prijazno lice in mrzla zima užé krasotí vrhove naših gorá. Mrzel veter razpihava in nosi vélo drevesno listje preko polja in travnikov; zaostale cvetice pa s povešenimi glavicami sanjajo o preteklem poletnem in pouladnem veselji. Mični glasovi preljubih ptičic so utihnili, vse je tiho in mrtvo po naših gozdih in logih; le tu in tam še odmeva kak hripav glas vriščečih vranov. Vsa narava uživa sladek počitek, ter mirno in tiho pričakuje od stvarnika svoje krasnobele odeje.

Prijatelj! ali ne vidiš iz tega, kako resnobno in vendar ljubeznjivo vlada roka božja v naravi, in kako rédno se izvršuje neskončna misel božja v neizmernej očetovej hiši? Oko, katero rado gleda božje veličastvo v božjih naredbah, je v nebesa zamakneno; a sréc, katero se z veseljem navzéma v naravi véčne ljubezni, je vedno plemenítejše, ponižnejše in prijaznejše Bogu in ljudem.

V tihej noči je mrzli krivec utrdil zemljino površje in pokril stoječé vode s tenkimi ledenimi šipami, ter s svojim votlo donečim glasom vso naravo sladko zazibal v zimsko spanje. A zdaj, ko je vse tiho in mirno, priplavajo iz oblakov nežno-bele stvarce, rahlo se vlegajoč na stolec božjega stvarjenja, ter preoblačujejo loge in livade, polja in travnike v jednostavno obleko, katero občuduje človeško oko. Ta skrivnostna lepota je zopet živ dokaz nerazumljive véčne vzajemnosti v nebeškem prostoru.

Poglejmo si zdaj natančneje te prelepe bele stvarce, ki zibajoč se veslajo po zraku jednako mušicam v gorkem poletnem večeru! — „Sneg je,“ odgovorili bodete otroci; — dà, mrzel sneg je, katerega se večkrat toliko navalí, da

še v šolo ne morete iti. A mnogo veselja vam tudi sneg pripravlja, kadar pokrije hiše, ceste, polja in vse, kar je zunaj, s svojo lepo, belo odejo. Takrat vas veselé, če malo zadričate na sanéh. In koliko veselja imate, kadar navalite pred sabo veliko grudo snega, postavite grudo na grudo, ter si naredite snežénega možá, da potlej képe letijo od vseh strani

vanj. Kaj ne, vse to vam dela mnogo mnogo veselja!

A malo kateremu izmed vas je znabiti znano, kako se naredi sneg, to je, óne lepe male stvarce, ki vsako zimo namesto dežja padajo na našo zemljo. Poslušajte torej, naj vam tudi to povem.

Soparica, katera obstoji iz silno drobnih kapljic, po zimi zmrzne v zraku še predno se združi v kapljice. Potlej se sprime v bele kosmíce ali šopkej ki padajo na zemljo kakor krpice, in mi pravimo, da sneg gre. Čim bol, počasi zmrzuje soparica v zraku, tem večji in obflnejši so sneženi kosmíči, kadar pa mraz soparico nagloma strpne, takrat pada „babje pšeno“ in kmalu

potem se vsuje kakor moka droben sneg. — Kakšno podobo pa ima sneg? — Vzemite košček črnega sukná, in pristrezite nanj debelih sneženih kosmičev (snežink), katere vam je treba potem z drobnogledom opazovati. Videli bote brezštevne mične ledene iglice v podobi pravilnih zvezdic s šestimi trakovi. Vse to nam zopet kaže neskončno modrost in vsemogočnost božjo.

Da-si ima zima mnogo neprijetnosti, vendar ima tudi mnogo veselja za nas, posebno pred Božičem, kadar hodimo k zornicam častit s premnogimi lučicami obdano podobo matere božje ter zapojemo prelepo pesen: „Med zvezdami zvezdica sije.“ — In kadar vaši ljubi starši prižgó na božično drevesce lučice, takrat je vaša radost nepopisljiva. Takrat se tudi spominjajte, da sv. katoliška cerkev in ž njo vsi pravoverni kristjani obhajamo spomin Kristusovega rojstva, in da je ta dan najsvetejši celega leta.

Ognjeslav Cizelj.

Božična.

Zveličar preljubi
Je prišel nocoj,
Raduj se, o človek,
In slavo mu poj!
Prelepo in milo
Nebó se žari,
Tak svitile ni bilo
Nikdar še noči!

V višavi razlega
Se petje lepó,
Nebeški duhovi
Na nebu pojó.
„Naj Bogu bo slava.“
Odmeva vse čez,
„Mir zemlji izviraj
Nocoj iz nebes!“

In angel nebeški
Približa se sam,
Pastirjem oznani,
Ki pasejo tam:
„Nikar se ne bojte,
Veselje povem,
Mesija vsem rojen
Nocoj je ljudem!

Pri Betlehem' mestu
Se čudo godi!
Tam v hlevu na slamci
To dete leži.
Živinico revno
Za družbo imá,
Pastirci tja pojd'te,
Molite Bogá!“

In radi vsi k njemu
Tja v hlevec hitó,
Dar'vati, postreči
Skerbnó mu želé.
Pobožno častijo
To dete svetó,
Obljubijo vsi mu
Služiti zvestó.

Let tisoč, že več je
Od tiste noči,
On tisti pa zmiraj
Pri nas še živi.
Prisrčno častimo
S pastirci ga zdaj.
Zvestó mu služimo,
Da pridemo v raj!

A. P.